

1 Івана

¹ Що було від почину, про що ми чули, що бачили очима нашими і на що дивили ся, і чого руки наші дотикали ся, про Слово життя - ² (бо життя явилось, і ми бачили, і свідкуємо, і звіщаєм вам життя вічне, що було в Отця, а явилось нам;) ³ що ми бачили і чули, звіщаєм вам, щоб і ви мали спільність з нами; а спільність наша з Отцем і Сином Його Ісусом Христом, ⁴ І се пишемо вам, щоб радість ваша була повна. ⁵ І се обітниця, котру ми чули від Нього, і звіщаємо вам, бо Бог світло, і ніякої у Нього темряви. ⁶ Коли говоримо, що спільність маємо з Ним, а в темряві ходимо, то не говоримо по правді і не творимо правди; ⁷ коли ж у світлі ходимо, яко ж Він сам у світлі, то маємо спільність один з одним, і кров Ісуса Христа, Сина Його, очищав нас од усякого гріха. ⁸ Коли говоримо, що гріха не маємо, то самі себе обманюємо, і нема правди в нас. ⁹ Коли визнаєм гріхи наші, то Він вірний і праведний, щоб простив нам гріхи, і очистив нас од всякої неправди. ¹⁰ Коли кажімо, що ми не згрішили, то й слова Його нема в нас.

2

¹ Діточки мої, се пишу вам, щоб не грішили; а коли хто згрішить, заступника маємо перед Отцем, Ісуса Христа праведника. ² А Він вблаганне за гріхи наші; не за наші ж тільки, а також цілого світа. ³ А по тому знаємо, що ми пізнали Його, коли заповіді Його хоронимо. ⁴ Хто говорить: Я пізнав Його, а заповідей Його не хоронить, той ложник, і в тому нема правди, ⁵ хто ж хоронить слово Його, істино

у тому любов Божа звершена. По тому знаємо, що ми в Ньому. ⁶ Хто говорить, що в Ньому пробував, повинен, яко ж Той ходив, і він так ходити. ⁷ Брати, не заповідь нову пишу вам, а заповідь стару, котру маєте з почину; заповідь стара, се слово, котре ви чули з почину. ⁸ Знов заповідь нову пишу вам, що єсть правдиве і в Ньому і в вас: що темрява переходить, а світло правдиве вже світить. ⁹ Хто говорить, що він в світлі, а ненавидить брата свого, той в темряві аж досі. ¹⁰ Хто любить брата свого, в світлі пробуває, і поблазні у ньому нема; ¹¹ хто ж ненавидить брата свого, той в темряві, і в темряві ходить, і не знає де йде, бо темрява осліпила очі його. ¹² Пишу вам, діточки, що оставляють ся вам гріхи задля імени Його. ¹³ Пишу вам, батьки, що ви пізнали Того, котрий (єсть) від почину. Пишу вам, молодята, що ви подужали лукавого. Пишу вам, діти, що ви пізнали Отця. ¹⁴ Писав я вам, батьки, що ви пізнали Того, що від почину. Писав я вам, молодята, що ви сильні, і слово Боже у вас пробував, і що подужали лукавого. ¹⁵ Не любіте ж світа, ані того, що в світлі. Коли хто любить світ, нема любови Отцівської у ньому; ¹⁶ все бо, що в світлі, - хотінне тіла і хотінне очей, і гордощі світові, - не з Отця а зо світа. ¹⁷ І світ перейде, і хотінне його; хто ж чинить волю Божу, пробуває по вік. ¹⁸ Діти, остання година настала; і яко ж чули ви, що антихрист прийде, а тепер многі антихристи постали, то й звідтіля знаємо, що остання година. ¹⁹ Зміж нас вийшли, тільки не були зміж нас; бо коли б були зміж нас, то остали б з нами; тільки ж відступили вони, щоб явилось, що не всі наші. ²⁰ І ви помазанне маєте від Святиого, і знаєте все. ²¹ Не писав я вам, наче б ви не знали правди, а що знаєте її, і що всяка брехня не від правди. ²² Хто ложник, як не той, хто відрікаєть ся, що Ісус не Христос? Сей антихрист,

хто відрікаєть ся Отця і Сина. ²³ Всякий, хто відрікаєть ся Сина, той і Отця не має. ²⁴ Ви ж, що чули від почину, те нехай в вас пробував; коли в вас пробувати ме, що ви від почину чули, то й ви будете пробувати у Сині і в Отці. ²⁵ А се обітниця, котру обіцяв нам, - житте вічне. ²⁶ Се писав я вам про тих, що підманюють вас. ²⁷ Та помазанне, котре ви прийняли від Нього, в вас пробував, і не потребуєте, щоб хто учив вас; а як те саме помазавше навчає вас про все, і воно правдиве й не брехня, то яко ж воно навчало вас, пробуйте в тому. ²⁸ Так, діточки, пробуйте в Ньому, щоб, коли явить ся, була у нас одвага, і не осоромились перед Ним при Його приході. ²⁹ Коли знаєте, що Він праведний, то знайте, що всякий, хто робить правду, від Нього родив ся.

3

¹ Глядіть, яку любов дав нам Отець, щоб ми діти Божі звались. Тим то не знає нас сьвіт, що не пізнав Його. ² Любі, ми тепер діти Божі; та ще не явилось, що ми будемо; знаємо ж, що, коди явить ся, подібні Йому будемо, бо побачимо Його, яко ж єсть. ³ І всякий, що має сю надію на Нього, очищує себе, яко і Він чистий. ⁴ Кожен, хто робить гріх, робить також беззаконне, і гріх єсть беззаконне. ⁵ Знаєте ж, що Він явив ся, щоб гріхи наші взяти, і що гріха нема у Ньому. ⁶ Кожен, хто у Ньому пробуває, не грішить; кожен, хто, грішить, не бачив Його, ні пізнав Його. ⁷ Діточки, нехай ніхто вас не обманює: хто робить правду, той праведний, яко ж Він праведний, ⁸ хто робить гріх, той від диявола, бо від почину диявол грішить. На се явив ся Син Божий, щоб зруйновати діла диявола. ⁹ Кожен, хто родив ся з Бога, гріха не робить, бо насінне Його в ньому пробуває; і не може грішити, бо він з Бога родив ся.

¹⁰ По сьому явні діти Божі, і діти диявольські. Кожен, хто не робить правди, не від Бога, так само й хто не любить брата свого. ¹¹ Се бо віщанне, котре ви чули від почину, щоб ми любили один одного, ¹² не яко ж Каїн, що від лихого був, і забив брата свого; та й за що забив його? тому, що діла його лихі були, а (діла) брата його праведні. ¹³ Не дивуйтесь, брати мої, коли ненавидить вас сьвіт. ¹⁴ Ми знаєм, що перейшли від смерти у життє, бо любимо братів; хто не любить брата, пробуває в смерті. ¹⁵ Кожен, хто ненавидить брата свого, той чоловікогубець; а ви знаєте, що жоден чоловікогубець не має життє вічного, в ньому пробуваючого. ¹⁶ У сьому пізнали ми любов, що Він за нас душу свою положив; і ми повинні за братів душі класти. ¹⁷ Хто ж має прожиток у сьвіті, і видить брата свого, що в потребі, та й зачинить серце своє перед ним, то як любов Божа пробуває у ньому? ¹⁸ Діточки мої, не любім словом, ані язиком, а ділом і правдою. ¹⁹ І по сьому пізнаємо, що ми від, правди, і перед Ним втихомирюєм серця наші; ²⁰ бо коли винує нас серце, (то о скільки більше Бог); бо більший Бог, ніж серце наше, і знає все. ²¹ Любі, коли серце наше не винує нас, одвагу маєм перед Богом, ²² і, коли що просимо, приймаємо від Нього, бо хоронимо заповіді Його, і угодне перед Ним робимо. ²³ А се заповідь Його, щоб вірували в імя Сина Його Ісуса Христа, й любили один одного, яко ж і дав заповідь нам. ²⁴ І, хто хоронить заповіді Його, у тому Він пробуває, а той в Ньому. І по сьому пізнаємо, що пробуває в нас, - по Духові, котрого дав нам.

4

¹ Любі, не всякому духові віруйте, а досвідчайте духів, чи від Бога вони; бо многі лжепророки вийшли

у світі. ² По сьому пізнавайте духа Божого: всякий дух, котрий визнає Ісуса Христа, що прийшов у тілі, є від Бога. ³ І всякий дух, котрий не визнає Ісуса Христа, що прийшов у тілі, не є від Бога; се дух антихристів, про котрого чували, що прийде, і тепер вже єсть у світі. ⁴ Ви од Бога, діточки, і подужали їх; більший бо Той, хто в вас, ніж той, хто в світі. ⁵ Вони від світа, тим то від світа говорять, і світ слухає їх. ⁶ Ми від Бога; хто знає Бога, слухає нас; хто не від Бога, не слухає нас; із сього пізнаємо духа правди, і духа мани. ⁷ Любі, любім один одного; бо любов від Бога, і кожен, хто любить, від Бога родив ся, і знає Бога; ⁸ хто не любить, не пізнав Бога, бо Бог любов. ⁹ У сьому явилась любов Божа в нас, що Бог Сина свого єдинородного у світ післав, щоб ми жили через Него. ¹⁰ У сьому любов, не що ми любили Бога, а що Він любив нас, і післав Сина свого на вблаганне за гріхи наші. ¹¹ Любі, коли так Бог полюбив нас, то й ми повинні один одного любити. ¹² Бога ніколи ніхто не бачив; коли ж любимо один одного, то Бог у нас пробуває, і любов Його звершена в нас. ¹³ По сьому пізнаємо, що в Ньому пробуваєм, а Він у нас, що від, Духа свого дав нам. ¹⁴ А ми виділи й свідкуємо, що Отець післав Сина, Спасителя світа. ¹⁵ Коли хто визнає, що Ісус Син Божий, то в ньому пробуває Бог, а він у Бозі. ¹⁶ Ми пізнали також, та й увірували в любов, котру має Бог до нас. Бог є любов, і хто пробуває в любові, в Бозі пробуває, а Бог в ньому. ¹⁷ У сьому звершена любов у нас, щоб мати одвагу на день суду, бо який Він, такі й ми у світі сьому. ¹⁸ Страху нема в любові, а звершена любов геть виганяє страх, бо страх має муку, і хто лякаєть ся, той не звершений в любові. ¹⁹ Ми любимо його, бо Він перший любив нас. ²⁰ Коли хто каже: я люблю Бога, а брата свого

ненавидить, той ложник; бо хто не любить брата, котрого бачить. Бога, котрого не бачить, як може любити? ²¹ І заповідь сю маємо від Него, щоб, хто любить Бога, любив і брата свого

5

¹ Кожен, хто вірує, що Ісус єсть Христос, той від Бога родив ся; і кожен, хто любить Родившого, любить і рожденого від Нього. ² По сьому пізнаємо, що любимо дітей Божих, коли Бога любимо, і заповіді Його хоронимо. ³ Се бо любов Божа, щоб ми хоронили заповіді Його; а заповіді Його не тяжкі. ⁴ Все бо рождене від Бога сьвіт побіждає; і ся побіда, побідивша сьвіт, віра наша. ⁵ Хто се, що побіждає сьвіт, як не той, хто вірує, що Ісус Син Божий? ⁶ Се Той, що прийшов з водою і кровю, Ісус Христос; та й не з водою тільки, а з водою і кровю; а Дух сьвідкує, бо Дух є правда. ⁷ Бо три їх, що сьвідкують на небі: Отець, Слово і сьвятий Дух, і сі три - одно. ⁸ І трое їх, що сьвідкують на землі: дух і вода і кров; і сі трое - одно. ⁹ Коли сьвідчення людей приймаємо, то сьвідчення Боже більше, бо се сьвідчення Боже, котрим сьвідчив про Сина свого. ¹⁰ Хто вірує в Сина Божого, має сьвідчення в собі; хто не вірує Богу, ложником зробив Його, бо не увірував у сьвідчення, котрим сьвідкував Бог про Сина свого. ¹¹ А се сьвідчення єсть, що життя вічне дав нам Бог, а се життя у Сині Його. ¹² Хто має Сина, має життя; хто не має Сина Божого, життя не має. ¹³ Се написав я вам, віруючим в імя Сина Божого, щоб ви знали, що маєте життя вічне, і щоб вірували в імя Сина Божого. ¹⁴ І се одвага, котру маємо до Него, що, коли чого просимо по волі Його, Він слухає нас; ¹⁵ і коли знаємо, що Він слухає нас, чого б ми не просили, то знаємо, що одержуємо

прощення від Него. ¹⁶ Коли хто бачить брата свого, що грішить гріхом не на смерть, нехай молить ся, і (Бог) дасть Йому житте, тим що грішить не на смерть. Єсть гріх на смерть, не за сей кажу, щоб молив ся. ¹⁷ Всяка неправда гріх, та єсть гріх не на смерть. ¹⁸ Знаємо, що кожний, хто родив ся від Бога, не грішить; тільки рождений від Бога, хоронить себе, а лихий не дотикаєть ся його. ¹⁹ Знаємо, що ми від Бога, і весь сьвіт у лихому лежить. ²⁰ Знаємо ж, що Син Божий прийшов, і дав нам розум, щоб пізнавали Бога правдивого; і ми в правдивому, в Синї Його Ісусї Христї. ²¹ Сей правдивий Бог, і житте вічне. Дїточки, хоронїть себе від ідолів. Амінь.

Новий Завіт. Переклад П. Куліша
The New Testament in Ukrainian, translated by P. Kulish in 1871
Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

2021-10-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 14 Jun 2022 from source files dated 13 Jun 2022

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358